

قرارداد BOO

یعنی این که مردم و سرمایه‌گذاران هرکدام متناسب با پول و سرمایه‌ای که در دسترس دارند، بخشی از سهام دستگاه را می‌خرند و خود نصب می‌کنند و حتی خود دستگاه ایکس ری را راه‌اندازی می‌کنند و از هرکامیون یا کانتینر هزینه‌ای دریافت می‌کنند و سود این فعالیت به خود آن مردم بر می‌گردد

روش‌های مخفی‌سازی قاچاق هم شده است و حتی در کارکرد روزانه و تعداد اسکن نیاز به تعمیر و بازکارافتادگی کلاً هم بسیار از نمونه چینی بهتر عمل کرده، باز هم گمرک برای واردات ۱۵ دستگاه دست به کار می‌شود که البته جلوی این کار گرفته می‌شود. در همین حوالی است که مهندس نجات بخش دوباره با حضرت آقا در باره این دستگاه گفت و گو می‌کنند و به اطلاع آقای رسانیان که گمرک برای خرید این دستگاه پول ندارد (ریال ندارد؛ ولی ارز دارد و در این حالت حتی وقتی جنس ایرانی هم بهتر عمل می‌کند، به صرفه است که دستگاه را وارد کنند.) و آقای چیری می‌گویند که راه شرکت را به سمت حل کامل مسئله قاچاق هموار می‌کند:

«به آنها قسطی بدهید یا خودتان نصب کنید.» این جمله مقدمه‌ای برای حضور مردم در عرصه کنترل قاچاق و سرمایه‌گذاری و راه‌اندازی و خدمات دستگاه فناورانه‌ای شد که با توجه به قیمت آن به نظر نمی‌رسید امکان حل شدن کامل مسئله به صورت واردات در دسترس باشد. شرکت بهیاری

مسائل و وضع آنها، مسئله بزرگ‌تری رانیز دنبال می‌کردند و آن مسئله تجمیع امکانات کشور از مردم و نهادها برای پیشرفت کشور بود. شهادت ایشان هم به نحو احسن پروژه مردمی‌سازی دولت را تکمیل کرد و جان‌ها و همت‌ها را برای جهش ایران آماده و محیا ساخت و نباید از دولت ایشان با عنوان نیمه‌تمام یاد کرد، بلکه می‌توان گفت که شهادت اوج کار رئیس‌جمهور شهید و تکمیل راه ایشان در دولت بود. در ادامه به نقش مهم رئیس‌جمهور شهید در این حوزه اشاره خواهد شد که نباید از این نکته در عملکرد ایشان در به ثمر رسیدن این نمونه از حضور مردم در حل نیاز کشور در حوزه فناوری‌های بالا غافل شد.

مهندس نجات بخش نقل می‌کند که پس از تولید دستگاه و راه‌اندازی آن همچنان میل به وارد کردن نسخه چینی کار یا استفاده از مونتاژهای بی‌کیفیت داخلی بسیار زیاد بوده است. حتی با اینکه سیستم نرم‌افزاری و کنترل دستگاه از نمونه‌های مشابه بهتر بوده است و به تازگی مجهز به هوش مصنوعی کشف